

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Krybusovou v právní věci žalobce **R. P.**, zast. Mgr. et Bc. Peterem Mrázikem, advokátem v Brně, Mendlovo náměstí 470/2a, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28.2.2013, č.j. KUJI 14332/2013,

t a k t o :

Žaloba se z a m í t á .

Žalované se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

(1) Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále též krajský soud) byla dne 24.4.2013 doručena žaloba směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 28.2.2013, č.j. KUJI 14332/2013, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Pelhřimov, odboru vnitřních věcí ze dne 15.6.2012 č.j. OVV/517/2012 D-70/12, kterým byl žalobce v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též zákon o silničním provozu) uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a 3 zákona o silničním provozu.

(2) Dne 30.8.2013 obdržel krajský soud podání žalobce označené jako „doplnění žaloby“. Dle ust. § 71 odst. 2 věty druhé a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též s.ř.s.) žalobce může kdykoliv za řízení žalobní body omezit, avšak rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí, nebo ji rozšířit o další žalobní body, může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Lhůta pro podání žaloby je uvedena v § 72 odst. 1 s.ř.s., dle něhož žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s.ř.s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Vzhledem ke skutečnosti, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 28.2.2013, je zřejmé, že lhůta stanovená žalobci k dispozici s obsahem žaloby uplynula dne 28.4.2013. S ohledem na uvedenou dikci zákona, nelze k doplnění žaloby došlé krajskému soudu dne 30.8.2013 přihlížet, neboť toto podání bylo soudu doručeno po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Soud se proto obsahem doplnku žaloby zabývat nemohl.

(3) Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, který žalobce spatřuje v nedostatečném odůvodnění naplnění skutkových podstat správních deliktů. Žalobce dále namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, závažné vady v řízení před oběma správními orgány a rovněž nepřezkoumatelnost výroku o uložené sankci pro nedostatek důvodů.

(4) Žalobce předně poukazuje na nepřesnost měření rychloměru, které neproběhlo v souladu s návodem pro jeho použití. Nepřesnost měření rychloměrem byla způsobena nesprávným umístěním rychloměru, které mělo za následek pořízení fotografie vozidla žalobce z úhlu a nikoliv v přímém směru, čímž nebyly dodrženy instrukce v návodu, dle něhož při měření musí být dodrženy pozorovací úhly. Jestliže výstupem z rychloměru je fotografie, je nutné zkoumat, za jakých podmínek byla fotografie pořízena a za jakých podmínek byla zaznamenána rychlost vozidla žalobce. V této souvislosti žalobce dále uvedl, že v průběhu celého správního řízení nebyl žalobci předmětný návod k použití rychloměru poskytnut a nedošlo tudíž k provedení důkazu tímto návodem.

(5) Nezákonnost napadeného rozhodnutí je žalobcem dále spatřována v neprovedení důkazu znaleckým posudkem. Správní orgány prováděly dokazování prostřednictvím e-mailové komunikace s výrobcem radaru zcela mimo správní řízení. Zjištění, k nimž správní orgány dospěly na základě takto provedeného dokazování, nemají v dané věci důkazní hodnotu. Důkaz svědčící v neprospěch žalobce, jež byl odvozen z e-mailové komunikace, kterou žalobce nemohl nikterak ovlivnit, je nepřijatelný. Takový postup správních orgánů zakládá vadu řízení a je v rozporu s právem žalobce na spravedlivý proces. Žalobce k tomuto dále poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5As 41/2006-86.

(6) Žalobce dále rozporuje důkaz, jenž byl pořízen na základě výpovědi zasahujícího policisty K. v případě šetření skutku ze dne 16.3.2013. Žalobce považuje výpověď tohoto policisty za nevěrohodnou, neboť zasahující policista nemohl zároveň ovládat rychloměr a současně řešit jiné přestupky. V souvislosti s pořízenými svědeckými výpověďmi žalobce dále napadá postup správních orgánů, které v průběhu řízení neuvedly, z jakých důvodů nedošlo k výslechu policisty J. Ř., ačkoliv tento výslech byl žalobcem navržen. Uvedený policista se na předvolání správních orgánů nedostavil a ani se řádně neomluvil.

(7) Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce dále spatřuje v nepřezkoumatelnosti uložení sankce. Správní orgány se k důvodům uložení sankce vyjádřily pouze v obecné rovině, aniž by uvedly podrobnější argumentaci k uložené sankci.

(8) Závěrem žalobce navrhuje napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného správního orgánu

(9) Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. K žalobním námitkám dále uvedl, že se obsahově shodují s odvolacími námitkami, jež byly vypořádány v napadeném rozhodnutí. Z tohoto důvodu žalovaný zcela odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

III. Obsah správních spisů

(10) Dne 16.3.2012 bylo Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Kraje Vysočina vydáno oznámení přestupku č.j. KRPJ 32436/PŘ-2012-161706, jehož obsahem je, kromě identifikačních údajů žalobce, dále popis přestupku, jehož se žalobce dopustil dne 16.3.2012 v 17:30 hod., když v obci Pelhřimov, v ulici Myslotínská překročil nejvyšší povolenou rychlost. Žalobce v uvedené části obce řídil vozidlo rychlostí 63 km/hod. (po odečtení odchylky měření radaru 60 km/hod.). Žalobce s přestupkem nesouhlasil. Provedená dechová zkouška byla negativní.

(11) Obsahem správního spisu je dále fotografie vozidla řízeného žalobcem společně s údaji o tomto vozidle a údaji o rychlosti vozidla. Tento záznam byl vytištěn dne 21.3.2012.

(12) Součástí spisového materiálu je rovněž ověřovací list č. 8012-OL-70107-11 ze dne 28.6.2011 vyhotovený Českým metrologickým institutem pro měřidlo – Silniční laserový rychloměr. Z výroku o výsledku ověření vyplývá, že předmětný rychloměr má požadované metrologické vlastnosti a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti.

(13) Dne 20.3.2012 byl Policií ČR, Krajským ředitelstvím Kraje Vysočina, Územním odborem Pelhřimov vyhotoven úřední záznam č.j. KRPJ-32436-1/PŘ-2012-161706 ze dne 16.3.2012 o výkonu dohledu nad silničním provozem v obci Pelhřimov v ulici Myslotínská. Z obsahu úředního záznamu vyplývá, že v 17:30 hod. překročil žalobce zákonem povolenou rychlost v obci. Žalobce s přestupkem nesouhlasil, provedená dechová zkouška na alkohol byla negativní.

(14) Dne 28.3.2012 bylo Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Kraje Vysočina vydáno oznámení přestupku č.j. KRPJ 35965/PŘ-2012-161717, jehož obsahem je, kromě identifikačních údajů žalobce, dále popis přestupku, jehož se žalobce dopustil dne 28.3.2012 v 10:01 hod., když v obci Pelhřimov, v ulici Humpolecká překročil nejvyšší povolenou rychlost. Žalobce v uvedené části obce řídil vozidlo rychlostí 77 km/hod. (po odečtení odchylky měření radaru 74 km/hod.). Provedená dechová zkouška byla negativní. Žalobce s přestupkem nesouhlasil a požádal o projednání přestupku před přestupkovou komisí.

(15) Obsahem správního spisu je dále fotografie vozidla řízeného žalobcem společně s údaji o tomto vozidle a údaji o rychlosti vozidla. Tento záznam byl vytištěn dne 29.3.2012.

(16) Součástí spisového materiálu je rovněž ověřovací list č. 270/11 ze dne 7.12.2011 vyhotovený Autorizovaným metrologickým střediskem pro měřidlo – Silniční radarový rychloměr AD9C v.č. 04/0112. Z výroku o výsledku ověření vyplývá, že předmětný rychloměr má požadované metrologické vlastnosti a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti za dodržování návodu k obsluze.

(17) Dne 30.3.2012 bylo Policií ČR, Krajským ředitelstvím Kraje Vysočina, Územním odborem Pelhřimov vydáno oznámení o přestupku č.j. KRPJ-35965-2/PŘ-2012-161717, jehož obsahem je informace o přestupku, kterého se žalobce dopustil dne 28.3.2012 v 10:01 hod. tím, že v obci Pelhřimov v ulici Humpolecká překročil nejvyšší povolenou rychlost 50 km/hod., když jel rychlostí 77 km/hod. (po odečtení odchylky radaru 74 km/hod.). Žalobce s přestupkem nesouhlasil, provedená dechová zkouška na alkohol byla negativní.

(18) Dne 11.4.2012 byl Městským úřadem Pelhřimov, Odborem vnitřních věcí vydán příkaz o uložení pokuty za přestupek zn. OVV/517/2012 D-70/12 (OVV/588/2012 D-90/12), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dne 16.3.2012 a dne 28.3.2012, kterých se žalobce dopustil překročením nejvyšší povolené rychlosti v obci. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 3.000,- Kč.

(19) Proti příkazu o uložení pokuty ze dne 11.4.2012 byl žalobcem podán dne 26.4.2012 odpor, na jehož základě bylo správním orgánem dne 25.5.2012 konáno ústní jednání se žalobcem. V rámci tohoto ústního jednání byl žalobce seznámen se spisovou dokumentací k projednávaným přestupkům. Žalobce k přestupku ze dne 16.3.2012 uvedl, že si nemyslí, že by bylo radarem změřeno jeho vozidlo, neboť zasahující policisté měli velmi krátkou dobu na zaměření jeho vozidla, a to za situace, kdy je na pořízeném snímku zjevné, že se v protisměru přibližuje další vozidlo. Žalobce v této souvislosti navrhl provést důkaz výsledkem zasahujících policistů a fotografií radaru spolu s naměřenou rychlostí. K přestupku ze dne 28.3.2012 žalobce uvedl, že v tomto případě došlo k porušení instrukcí obsažených v návodu k rychloměru, když k měření došlo ve větším úhlu než stanoví návod. K prokázání tohoto tvrzení žalobce navrhl provést důkaz výsledkem zasahujících policistů a dále znaleckým posudkem.

(20) Obsahem správního spisu je dále e-mailová komunikace zaměstnance odboru vnitřních věcí Městského úřadu Pelhřimov s J. H., metrologem 1. kvalifikačního stupně v oboru silničních rychloměrů. V rámci této komunikace byly zaměstnancem Městského úřadu Pelhřimov položeny otázky vztahující se k námitkám žalobce vzneseným během ústního jednání ze dne 25.5.2012 k měřícím úhlům radaru. Dne 11.6.2012 byla na uvedené dotazy doručena odpověď metrologa, z níž vyplývá, že měřící úhel radaru 22° je dán držákem radarové hlavy umístěné na vozidle a policista jej nemůže nijak ovlivnit. Policista neovlivní úhel kamery víc, než mu to umožní držák kamery (± 3), pokud by policista nedodržel návod v neprospěch řidiče, tak by měřené vozidlo nebylo v této pozici, ale bylo by hodně vpravo a nebylo by zobrazeno celé. Okamžik fotografie určuje radar, ne policista. Z fotografií pořízených při zásahu policistů nelze jednoznačně posoudit, zda k porušení návodu došlo, pokud ano, pak by toto porušení bylo ve prospěch řidiče.

(21) Dne 12.6.2012 proběhlo u Městského úřadu Pelhřimov ústní jednání, o němž byl pořízen protokol č.j. OVV/517/2012 D-70/12 (OVV/588/2012 D-90/12), v jehož rámci byli vyslechnuti zasahující policisté, přičemž došlo k ústnímu omluvení nepřítomnosti policisty J. Ř., který byl v dané době na výjezdu u protržené hráze rybníka Dolní Kladiny. Z těchto výsledků vyplývá, že v případě přestupku žalobce ze dne 16.3.2012 prováděl měření radarem policista J. K., který je proškolen k obsluze radaru, vozidlo žalobce stavěl policista D. K., který po žalobci dále vyžádal doklady a sdělil mu přestupek, kterého se měl dopustit. J. K. k měření radarem dále uvedl, že vozidlo žalobce zaměřil přibližně doprostřed registrační značky a naměřená hodnoty byla kladná, pokud by bylo zaměřeno vzdalující se vozidlo, byla by naměřená hodnota záporná. Jelikož žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení nesouhlasil, bylo s ním policistou J. K. sepsáno oznámení. V případě přestupku z 28.3.2012 byl žalobce zaměřen radarem, který obsluhoval J. K., přičemž vozidlo žalobce stavěl policista D. K. spolu s policistou L., který se žalobcem následně sepsal oznámení o přestupku. Zasahující policista J. K. k samotnému měření radarem dále uvedl, že postupoval v souladu s návodem k měření. Žalobce se odmítl k přestupku na zadní stranu oznámení vyjádřit.

(22) Dne 12.6.2012 byl žalobce seznámen s vyjádřením J. H., metrologa v oboru silničních rychloměrů. Žalobce byl přítomen rovněž výsledku zasahujících policistů. K samotnému dokazování žalobce uvedl, že jej považuje za nedostatečné, přičemž zpochybnil výpovědi policistů, ke sdělení metrologa se žalobce žádným způsobem nevyjádřil.

(23) Dne 15.6.2012 bylo Městským úřadem Pelhřimov, Odborem vnitřních věcí vydáno pod č.j. OVV/517/2012 D-70/12 (OVV/588/2012 D-90/12) rozhodnutí o přestupku, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona, kterého se dopustil dne 16.3.2012 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zvláštním předpisem o méně než 20 km/hod. Dále byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 silničního zákona, kterého se dopustil dne 28.3.2012 tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zvláštním předpisem o 20 km/hod a více. Žalobci byla uložena povinnost k úhradě pokuty ve výši 3.000,- Kč a dále povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč. Z obsahu odůvodnění prvostupňového správního orgánu bylo zjištěno, že správní orgán shledal další žalobcem navrhované dokazování nadbytečným, a to především s odkazem na spisovou dokumentaci k projednávané věci, z níž je patrné, že vozidlo žalobce bylo na silničním rychloměru dostatečně zachyceno, ztotožněna byla registrační značka žalobcova vozidla a byla řádně naměřena rychlost jízdy tohoto vozidla. Identifikován byl rovněž řidič vozidla, nemohlo tudíž dojít k žádné záměně. Laserový rychloměr, jenž byl použit při zjištění přestupku žalobce dne 16.3.2012 má platný ověřovací list o provedené kalibraci, jehož platnost končí dne 27.6.2012. Radarový rychloměr AD9C, jež byl použit při zjištění přestupku dne 28.3.2012 má platný ověřovací list o provedené kalibraci, jehož platnost končí dne 6.12.2012. V případě přestupku ze dne 16.3.2012 je zcela vyloučeno, že by bylo zaměřeno a změřeno jiné vozidlo. Na fotografii vydané policií během ústního jednání je zachyceno vozidlo žalobce a naměřená rychlost (63 km/hod.) nemá zápornou hodnotu. Výpovědi zasahujících policistů jsou v podstatě shodné a neodporují zásadám logiky, tyto výpovědi jsou správním orgánem hodnoceny jako objektivní a nezaujaté. Nic nenasvědčuje tomu, že by měření laserovým přístrojem provedla policistka V., ačkoliv i ona byla proškolená k obsluze měřicího zařízení.

(24) K přestupku ze dne 28.3.2012 žalovaný v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že z výpovědi policisty K. bylo zjištěno, že při měření postupoval podle návodu. Postup policisty byl v souladu s náčrtem metrologa, dle něhož bylo policejní vozidlo umístěno

rovnoběžně s vozovkou. Správní orgán nemá důvod zpochybňovat svědectví policisty K., neboť z vyjádření metrologa vyplývá, že při nedodržení návodu k obsluze v neprospěch řidiče by měřené vozidlo nebylo v zachycené pozici. Dále správní orgán uvedl, že policisté postupovali v souladu s návodem, k dané činnosti jsou oprávněni ze zákona a spadá to do jejich běžné činnosti v rámci dohledu nad bezpečností silničního provozu. Protiprávní jednání žalobce bylo dostatečně a přesvědčivě zdokumentováno na pořízených fotografiích silničních rychloměrů. V projednávané věci je nesporné, že žalobce porušil zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, když v obou případech překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci.

(25) Proti rozhodnutí Městského úřadu Pelhřimov bylo žalobcem dne 27.6.2012 podáno odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 28.2.2013 č.j. KUJI 14332/2013. K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že v dané věci byly oba přestupky žalobce řádně zaznamenány a spolehlivě prokázány záznamem z rychloměru. Námitku žalobce, dle které není zřejmé, kdo prováděl měření, považuje žalovaný za zcela irelevantní, neboť to na posouzení záznamu z rychloměru jako důkazu nemá žádný vliv. Samotný záznam z rychloměru je jako důkaz jednoznačně použitelný, neboť se jedná o neopakovatelný úkon, kdy žalobcem zmíněná fotografie je pouze doplněk záznamu z rychloměru, nikoliv záznam samotný. V daném případě je výpověď policistů doplněním skutečností zjištěných při spáchání přestupku. K odbornému vyjádření metrologa, jež bylo zajištěno e-mailovou komunikací, žalovaný uvedl, že není bráno jako důkaz o vině žalobce, ale pouze jako podklad pro rozhodnutí. Výpovědi policistů jsou v podstatných skutečnostech shodné a nelze je tak považovat za nevěrohodné. Námitka nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí je dle žalovaného nedůvodná. Řádně je zdůvodněna též uložená sankce, kdy správní orgán prvního stupně zhodnotil všechna požadovaná kritéria. Hodnocení těchto kritérií není spojeno s konkrétním odstavcem odůvodnění, ale je nutno vyčíst jej z různých částí tohoto odůvodnění. Ze skutkového hlediska jsou přestupky žalobce prokázány a stejně tak je prokázáno, že je spáchal žalobce, který byl hlídkou Policie ČR ztotožněn.

IV. Právní názor soudu

(26) Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích daných žalobními body a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

(27) Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí plynoucí z neprovedení důkazu prostřednictvím návodu k použití rychloměru a neprovedení důkazu znaleckým posudkem. Žalobce v této souvislosti namítá nesprávné použití rychloměru, neboť tento rychloměr nebyl použit v souladu s návodem pro jeho použití. Při použití rychloměru k zaznamenání žalobcova přestupku ze dne 28.3.2012 nebyly dodrženy pozorovací úhly při měření. Žalovaný neprokával, že došlo k měření rychlosti vozidla žalobce v souladu s návodem na použití rychloměru. Správné použití rychloměru nevyplynulo ani ze svědecké výpovědi zasahujícího policisty, který měření prováděl. Žalobci v průběhu celého správního řízení nebyl předmětný návod k použití rychloměru poskytnut, žalovaný tímto pochybením neprovedl důkaz návodem k rychloměru, v důsledku čehož nemohl dospět k závěru, že měření proběhlo v souladu s tímto návodem.

(28) Žalobce shora uvedenou námitkou rozporuje správnost použití rychloměru během zjišťování přestupku, jehož se měl dopustit dne 28.3.2012 tím, že v 10:01 hod. v obci

Pelhřimov v ulici Humpolecká překročil nejvyšší povolenou rychlost 50 km/hod., když jel rychlostí 77 km/hod. (po odečtení odchylky radaru 74 km/hod.). Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobce s přestupkem nesouhlasil. V rámci ústního jednání konaného dne 25.5.2012 žalobce k přestupku ze dne 28.3.2012 uvedl, že v tomto případě došlo ze strany policistů k porušení instrukcí obsažených v návodu k rychloměru, neboť k měření došlo ve větším úhlu než stanoví návod. K prokázání tohoto tvrzení žalobce navrhl provést důkaz výsledkem zasahujících policistů a dále znaleckým posudkem.

(29) Podle ust. § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též správní řád) mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle odst. 4 téhož ustanovení, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

(30) Podle ust. § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

(31) Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že správní orgán prvního stupně provedl dokazování, týkající se správnosti měření rychloměru a postupu policistů v souladu s návodem k použití rychloměru ze dne 28.3.2012, prostřednictvím výsledku zasahujících policistů. Z tohoto výsledku bylo zjištěno, že v případě přestupku z 28.3.2012 byl žalobce zaměřen radarem, který obsluhoval J. K., přičemž vozidlo žalobce stavěl policista D. K. spolu s policistou L., který se žalobcem následně sepsal oznámení o přestupku. Zasahující policista J. K. k samotnému měření radarem dále uvedl, že postupoval v souladu s návodem k měření. K samotnému postupu v rámci měření policista uvedl, že služební vozidlo s radarem bylo umístěno v souladu s návodem k použití tohoto radaru, když vozidlo bylo srovnáno rovnoběžně s vozovkou pomocí přilepených trojúhelníků a předmětu, který za tímto účelem policista umístil 10 metrů před vozidlo. Poté policista změřil vzdálenost k silnici od vozidla a od předmětu, která byla v obou případech 13 metrů. Vzhledem k tomu, že policista postupoval v souladu s návodem, byl správně nastaven rovněž úhel měření.

(32) K žalobcem navrhovanému důkazu znaleckým posudkem, kterým měla být prokázána správnost měření radarem dne 28.3.2012, a to s ohledem na měřicí úhel použitého rychloměru, správní orgán z důvodu nadbytečnosti nepřistoupil.

(33) Z obsahu správního spisu bylo dále zjištěno, že správní orgán jako podklad rozhodnutí v případě přestupku žalobce ze dne 28.3.2012 použil stanovisko metrologa 1. kvalifikačního stupně v oboru silničních rychloměrů, s nímž správní orgán komunikoval prostřednictvím e-mailu ohledně úhlu osy měřícího vozidla, na němž je umístěn radar a osy projíždějícího měřeného vozidla. Z tohoto stanoviska bylo zjištěno, že úhel 22° je dán držákem radarové hlavy umístěné na vozidle, který není možné ovlivnit. V projednávané věci byl nastavený úhel radaru správný, když úhel zachycující kamery měl 19°V případě, že by nastavený úhel byl v neprospěch řidiče, tedy rozdílný od správného úhlu uvedeného v návodu, nebylo by měřené vozidlo zachyceno ve správné poloze. Z obsahu stanoviska dále vyplývá, že v dané věci nelze s jistotou posoudit, zda měření bylo provedeno v souladu s návodem, ale pokud k porušení návodu došlo, pak pouze ve prospěch řidiče. Závěrem

stanoviska je sdělení metrologa, dle něhož k porušení návodu v daném případě nedošlo.

(34) Obsah shora vedené e-mailové komunikace je součástí správního spisu a žalobce s ní byl v rámci ústního jednání konaného dne 12.6.2012 řádně seznámen, přičemž k obsahu tohoto stanoviska nebylo žalobcem podáno žádné vyjádření, žalobce pouze navrhl doplnit spisovou dokumentaci o návod k obsluze rychloměru a dále navrhl přibrat znalce, který by postavil na jisto, zda došlo k měření v souladu s návodem.

(35) Krajský soud nepovažuje námitku žalobce týkající se nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu neprovedení dokazování prostřednictvím návodu k rychloměru za důvodnou. Ze shora uvedeného je zřejmé, že správní orgán prokázal správné použití rychloměru svědeckou výpovědí zasahujícího policisty K., z níž vyplývá, že postupoval v souladu s návodem k rychloměru, když umístil služební vozidlo s radarem v souladu s návodem a v souladu s návodem postupoval i v případě zaměření vozidel, když za tímto účelem využil prostředky, jejichž prostřednictvím nastavil radar tak, aby bylo možné řádně zachytit projíždějící vozidla.

(36) Správnost měření rychloměrem lze dovodit též ze stanoviska metrologa, které bylo správním orgánem použito jako podklad rozhodnutí. K využití tohoto stanoviska v daném řízení krajský soud uvádí, že správní orgán je povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán je povinen i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být ukládána povinnost. Podkladem pro vydání rozhodnutí nemusí být pouze důkazy, na základě kterých se určité skutečnosti ve správním řízení dokazují, ale podkladem může být prakticky cokoli, co má určitou vypovídací hodnotu, může přispět ke zjištění stavu věci a bylo získáno v souladu se zákonem. Správní orgán v projednávané věci neshledal provedení důkazu znaleckým posudkem a návodem k použití rychloměru účelným, neboť skutkový stav ohledně správnosti použití rychloměru měl za prokázaný na základě shora uvedené svědecké výpovědi policisty, který rychloměr obsluhoval a rovněž na základě stanoviska metrologa, které bylo využito jako podklad pro rozhodnutí. Z obsahu tohoto stanoviska je zřejmé, že se metrolog zabýval především správností úhlů měření prováděného rychloměrem, přičemž zhodnotil situace, kdy lze toto měření považovat za souladné s návodem a kdy nikoliv.

(37) K žalobcem odkazovanému rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2008 č.j. 5As 41/2006-86 krajský soud uvádí, že v dané věci Nejvyšší správní soud shledal důkaz provedený úředním záznamem o konzultaci se znalcem nesplňujícím požadavky kladené na řádný důkaz ve správním řízení. Předmětný úřední záznam nebyl znalcem podepsán, nebyl v něm uveden čas konzultace, jeho průběh, z jakých podkladů znalec vycházel a jaké mu byly kladeny dotazy. V uvedené věci byla porušena procesní práva žalobce, neboť znalci nemohl klást otázky a nemohl se vyjádřit k jím provedenému znaleckému posudku či odbornému vyjádření.

(38) V nyní souzené věci je žalobcem zpochybňováno stanovisko metrologa pořízené e-mailovou komunikací žalovaného s tímto metrologem. Obsah e-mailové dokumentace je součástí správního spisu, přičemž z něj jasně vyplývá doba jeho pořízení, identifikace metrologa, který stanovisko poskytl a rovněž série otázek, které byly metrologovi kladeny. Obsahem e-mailové komunikace je dále přehledné grafické znázornění situace při měření rychloměrem a jsou v něm dále znázorněny žalobcem zpochybňované měřicí úhly rychloměru. Obsahem e-mailu je dále podpis metrologa. Účelem této e-mailové komunikace

je získání stanoviska metrologa k měřicím úhlům rychloměru ve vztahu k měřeným vozidlům a z toho odvozená správnost těchto měření.

(39) Z uvedeného vyplývá, že účelem e-mailové komunikace nebylo pořízení znaleckého posudku, nýbrž stanoviska metrologa ke správnosti měřicích úhlů rychloměru. Krajský soud tento podklad rozhodnutí neshledává nezákonným a rovněž nemůže konstatovat porušení procesních práv žalobce za situace, kdy žalobce měl, v rámci ústního jednání konaného dne 12.6.2012, možnost se k tomuto stanovisku jakýmkoliv způsobem vyjádřit či zpochybnit tento podklad rozhodnutí. Žalobce, ačkoliv byl s tímto podkladem dne 12.6.2012 řádně seznámen, neměl k tomuto stanovisku žádné námitky a stejně tak nenavrhl doplnit případné další otázky vůči metrologovi.

(40) Správnost měření správní orgán doložil rovněž ověřovacím listem č. 270/11 ze dne 7.12.2011 vyhotoveným Autorizovaným metrologickým střediskem pro měřidlo – Silniční radarový rychloměr AD9C v.č. 04/0112. Z výroku o výsledku ověření vyplývá, že předmětný rychloměr má požadované metrologické vlastnosti a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti za dodržování návodu k obsluze.

(41) Správní orgán postupoval v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů stanovenou v ust. § 50 odst. 4 správního řádu, když veškeré důkazy a podklady hodnotil dle své úvahy a posoudil je jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, přičemž přihlížel ke všemu, co v průběhu správního řízení vyšlo najevo. Správní orgán tudíž správnost měření a souladnost tohoto měření s příslušným návodem dovodil ze shora uvedených podkladů a důkazů, na jejichž základě není důvod o správnosti tohoto měření pochybovat. Žalobcem navrhovaný důkaz znaleckým posudkem a návodem k použití rychloměru nebyl správním orgánem proveden, neboť nebyl shledán, s ohledem na veškeré zjištěné skutečnosti, důvodným. Správní orgán na základě správního uvážení shledal žalobcem navrhované provedení důkazů znaleckým posudkem i samotným návodem jako nadbytečné. V dané věci nebyly pochybnosti o porušení návodu v neprospěch žalobce.

(42) Žalobce dále namítl nevěrohodnost důkazu svědeckou výpovědí zasahujícího policisty K., přičemž pro bližší argumentaci k této námitce odkázal na obsah odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Nevěrohodnost výpovědi policisty o skutečnostech týkajících se přestupku ze dne 16.3.2013 žalobce spatřuje v důvodné pochybnosti o tom, kdo ovládal měřicí přístroj zaznamenávající delikt žalobce. Policista K. nemohl zároveň ovládat rychloměr a zároveň řešit přestupky.

(43) K odkazu žalobce na bližší argumentaci obsaženou v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, jež je součástí správního spisu, krajský soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu ohledně splnění náležitostí žaloby podle ust. § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Žalobce je povinen uvést žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Žalobní body musí obsahovat jak právní, tak zpravidla i skutkové důvody, pro které žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí správního orgánu za nezákonné nebo nicotné. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2009 č.j. 8As 53/2008-93). Řízení před správním soudem není pokračováním správního řízení, jde o řízení zcela

oddělené, a proto nelze při formulaci žalobních bodů na písemnosti ve správním řízení odkazovat.

(44) S ohledem na shora citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu se krajský soud proto nemůže zabývat bližší argumentací žalobce uvedenou v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, jak na ni žalobce odkazuje v žalobě a tímto způsobem nahrazuje konkrétní formulaci žalobního bodu.

(45) Z obsahu výpovědí zasahujících policistů, jež jsou součástí protokolu z 12.6.2012, bylo zjištěno, že v případě přestupku žalobce ze dne 16.3.2012 prováděl měření radarem policista J. K., který je proškolen k obsluze radaru, vozidlo žalobce stavěl policista D. K., který po žalobci dále vyžádal doklady a sdělil mu přestupek, kterého se měl dopustit. Jelikož žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení nesouhlasil, bylo s ním policistou J. K. sepsáno oznámení. Z obsahu výpovědí zasahujících policistů ani z dalšího obsahu správního spisu nevyplývá, že by policista K. během zásahu obsluhoval rychloměr a současně řešil další přestupky řidičů. Z výpovědí policistů lze dospět k závěru, že policista K., který byl proškolen k obsluze radaru, prováděl měření vozidel, přičemž v rámci změřeného vozidla žalobce dal pokyn policistovi K., aby vozidlo žalobce zastavil, ten jej následně vyzval k předložení dokladů a současně mu sdělil přestupek, pro nějž byl stavěn. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce odmítl přestupek řešit v blokovém řízení a s přestupkem, jež mu byl kladen za vinu, nesouhlasil, požádal policista K. policistu K., aby se žalobcem sepsal oznámení. Během této doby policista K. radar neobsluhoval a z výpovědí policistů není zřejmé, zda se měření ujal jiný policista, který by byl k této činnosti proškolen.

(46) S ohledem na shora uvedené nelze námitku žalobce týkající se nevěrohodnosti výpovědi policisty K. považovat za důvodnou, lze ji vyhodnotit spíše jako účelovou, neboť z výpovědí policistů je průběh celého měření a konání jednotlivých policistů ve vztahu k žalobci naprosto zřejmý. Samotná námitka nevěrohodnosti v tom smyslu, že není zřejmé, jak mohl policista K. současně obsluhovat radar a řešit přestupky ostatních řidičů, je námitkou pro toto řízení irelevantní, neboť v dané věci byl přestupek žalobce rychloměrem zaznamenán a oznámením o přestupku řádně popsán.

(47) Žalobce dále namítá vadu řízení spočívající v neprovedení důkazu výsledkem policisty J. Ř., který se na předvolání správního orgánu nedostavil a pouze se prostřednictvím svého kolegy jen velmi obecně omluvil. Správní orgán se nevyjádřil, proč nebylo přistoupeno k výsledku tohoto policisty.

(48) Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 12.6.2012 proběhlo u Městského úřadu Pelhřimov ústní jednání, o němž byl pořízen protokol č.j. OVV/517/2012 D-70/12 (OVV/588/2012 D-90/12), v jehož rámci byli vyslechnuti zasahující policisté, přičemž došlo k ústnímu omluvení nepřítomnosti policisty J. Ř., který byl v dané době na výjezdu u protržené hráze rybníka Dolní Kladiny. Správní orgán z tohoto důvodu výslech policisty J. Ř. neprovedl a nebyl předvolán ani dodatečně, neboť správní orgán považoval skutkový stav, na základě výpovědí ostatních zasahujících policistů, za spolehlivě zjištěný. Krajský soud opětovně odkazuje na zásadu volného hodnocení důkazů, z níž vyplývá, že je na zvážení správního orgánu, které důkazy jsou potřebné ke zjištění stavu věci. V daném případě správní orgán k opětovnému předvolání policisty J. Ř. nepřistoupil, neboť takový důkaz považoval za nadbytečný. Krajský soud k tomuto dále uvádí, že správní orgány jsou během řízení povinny postupovat též v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, což se projevilo i v daném řízení, když k výsledku policisty J. Ř. správní orgán pro nadbytečnost tohoto důkazu

nepřistoupil. Odůvodnění absence tohoto policisty rovněž nelze považovat za obecné, neboť důvodem nepřítomnosti u výsledku byla skutečnost, že v tuto dobu zasahoval u protřžené hráze rybníka. V případě, že žalobce výpověď tohoto policisty považoval za zásadní, měl na jejím provedení trvat i v dalším průběhu řízení, což neučinil. Krajský soud považuje i tuto námitku žalobce za účelovou a z důvodů shora uvedených ji neshledává důvodnou. Žalobce ani v žalobě konkrétně neuvedl, v jakém směru mělo neprovedení výsledku J. Ř. za následek nedostatečné zjištění skutkového stavu věci. Soud proto uzavřel, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Důkazy byly ve vzájemném souladu bez jakýchkoliv rozporů. Soud neshledal vady v řízení, které by měly za následek nezákonnost rozhodnutí.

(49) Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost uložené sankce. Z obsahu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo zjištěno, že správní orgán vycházel z ust. § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu s přihlédnutím k ust. § 11 odst. 1 písm. b) a ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích. Správní orgán pro stanovení sankce přihlédl též k okolnostem spáchání přestupku, zejména pak k výši naměřené rychlosti, k době a místě spáchání přestupku a k tomu, že se žalobce obou přestupků dopustil opakovaně v krátkém časovém úseku. Správní orgán dále vycházel z evidenční karty žalobce, kde nemá žádný záznam o přestupcích a aktuální stav bodového hodnocení jeho osoby je 0 bodů. Z tohoto důvodu byla pokuta uložena mírně nad spodní hranicí zákonného rozsahu bez zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel. Takto uložená sankce je správním orgánem považována za odůvodněnou a plně respektující ust. § 12 zákona o přestupcích. Takto uložená sankce je dostačující k nápravě žalobce. Žalovaný k uložené pokutě uvedl, že sankce byla správním orgánem prvního stupně zdůvodněna řádně v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, kdy správní orgán hodnotil všechna požadovaná kritéria. Hodnocení kritérií pro uložení dané sankce je třeba spojit s celým odůvodněním prvostupňového rozhodnutí.

(50) Žalobce se přestupkem ze dne 16.3.2013 a ze dne 28.3.2013 dopustil přestupků dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a 4 zákona o silničním provozu, když v obou případech překročil maximální povolenou rychlost v obci. Za tyto přestupky byla žalobci uložena sankce v podobě pokuty ve výši 3.000,- Kč.

(51) Dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích lze za přestupek uložit pokutu. Při určení druhu sankce a její výměry se, dle ust. § 12 odst. 1 téhož zákona, přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení. Dle odst. 2 tohoto ustanovení se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný. Zákaz činnosti nebo zákaz pobytu lze uložit, jestliže je lze uložit za některý z těchto přestupků.

(52) Dle ust. § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu se za přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) uloží pokuta ve výši od 2.500,- do 5.000,- Kč.

(53) Správní orgán se při ukládání sankcí musí důsledně řídit podmínkami stanovenými v zákoně o přestupcích (v obecné i zvláštní části) a v jiných zákonech. Tato činnost správního orgánu je důležitá pro spravedlivé a správné ukládání sankcí. Jedná se o tzv. zásadu zákonnosti, na kterou, v rámci principů správního trestání, navazuje zásada

individualizace sankce. Ta spočívá v tom, že druh sankce, případně kombinace s jinou sankcí, a její výměra musí být v konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem okolnostem a zvláštnostem případu. (viz. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 20/2005)

(54) Při ukládání sankce je správní orgán povinen zabývat se všemi okolnostmi, které zákon stanovuje či předpokládá, a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke které okolnosti přihlédl a ke které nikoliv. Dále je správní orgán povinen podrobně odůvodnit, jaký vliv měly všechny zjištěné okolnosti na ukládanou sankci a její výměru. K naplňování této povinnosti slouží přitěžující a polehčující okolnosti, které vypovídají o konkrétních okolnostech souvisejících se spácháním přestupku. Každá ukládaná sankce by měla být s ohledem na konkrétní případ stanovena přiměřeně, zejména s ohledem na její účel. Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu. Při určení druhu sankce a její výměry přihlédně správní orgán k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

(55) S ohledem na shora citované odůvodnění uložené sankce obsažené v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřejmé, že správní orgán vycházel ze všech okolností daného případu. Správní orgán v této souvislosti přihlédl zejména k výši naměřené rychlosti, k době a místu spáchání přestupku a k tomu, že se žalobce přestupků dopustil opakovaně v krátkém časovém úseku. Správní orgán vycházel dále z evidenční karty žalobce, kde nemá žádný záznam o přestupcích a aktuální stav bodového hodnocení jeho osoby je 0 bodů. Správní orgán zdůvodnil uloženou sankci také tím, že takto uložená sankce se jeví jako dostačující k nápravě žalobce. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, když vycházel z okolností žalobcem spáchaných přestupků, tedy z údajů o tom, kdy a kde k přestupkům došlo a dále rovněž ze skutečnosti, že oba přestupky byly žalobcem spáchány v relativně krátkém časovém období po sobě. Správní orgán přihlédl též k osobě žalobce, když konstatoval, že dosud nemá záznam v evidenční kartě řidiče a rovněž konstatoval, že s ohledem na osobu řidiče lze předpokládat, že uložená sankce bude dostačující k jeho nápravě. Sankce byla, po zvážení všech uvedených skutečností, uložena při spodní hranici zákonné sazby.

(56) Žalovaný uloženou sankci shledal zdůvodněnou řádně, tedy v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, kdy správní orgán prvního stupně hodnotil všechna zákonem požadovaná kritéria.

(57) Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného, když uloženou sankci shledává řádně zdůvodněnou. Z obsahu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zcela v souladu se zákonem uvedeno, z jakých důvodů byla žalobci uložena sankce v podobě pokuty a rovněž lze spolehlivě zjistit, z jakých důvodů byla tato sankce uložena ve výši 3.000,- Kč. Krajský soud neshledává odůvodnění výše uložené sankce nepřezkoumatelným, správní orgán postupoval v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu s přihlédnutím k ust. § 11 odst. 1 písm. b) a ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích. V této souvislosti je třeba uvést, že správní orgán jednal vůči žalobci vstřícně a uložil mu pokutu při spodní hranici zákonné sazby, ačkoliv se jednalo o přestupek spočívající v překročení maximální povolené rychlosti v obci, který byl žalobcem spáchán opakovaně ve velmi krátkém časovém úseku. Žalobce v případě přestupku ze dne 28.3.2012 navíc překročil rychlost o více než 20 km/hod. Námitku proto soud rovněž hodnotil jako nedůvodnou.

V. Závěr, náklady řízení

(58) Na základě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že žalovaný a rovněž správní orgán prvního stupně postupovaly v souladu s platnou právní úpravou. Krajský soud tedy neshledal v postupu správních orgánů nesprávnost ani nezákonnost, proto žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

(59) Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

(60) Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 12. února 2014

Samosoudkyně:
JUDr. Marie Krybusová v.r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka